

islam noget, der skal bekæmpes, fordi det er en terrororganisation?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg er også nødt til at melde, at jeg ikke fik noget svar på, om man skulle rubricere, når man annoncerede, om der var tale om kristne eller muslimer.

Jeg vil spørge hr. Peter Skaarup: Er der ikke et problem i, når vi diskuterer det antal, som man nu foreslår skal have dansk statsborgerskab, at bringe ind i den diskussion, om der kommer for mange af den ene eller anden slags? Er det ikke kriterierne for at få dansk statsborgerskab, der er afgørende?

Hvis der kommer for mange af én slags, kan jeg næsten videre forstå, at de har en anden tro. Er der så ikke et problem med grundloven? Er der ikke et problem med grundloven, hvis man siger, at der kommer for mange af nogle, og vi ender med, at der nok bliver for mange nye muslimske danske statsborgere? Er der ikke et problem med grundloven ved overhovedet at tage det kriterium med ind, når vi nu skal behandle folk enkeltvis og individuelt?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det sidste kan man jo altid diskutere. Er det grundloven, eller er det Folketingets flertal og kriterierne, der er forkerte?

Dengang man lavede grundloven, hvor det altså står nævnt, at man skal tildele indfødsret, dansk statsborgerskab på en bestemt måde, havde man meget intense diskussioner i Folketingsalen, hvor man diskuterede, om man skulle give dansk indfødsret til 3, 4, 5 personer. Man gennemgik hver enkelt person hver for sig og sagde så: Ja, der er de og de fordele ved at give dansk statsborgerskab til den person, og der er de ulemper osv., og så nåede man frem til en konklusion.

Det, vi gør her i Folketinget i år, er, at vi giver dansk indfødsret til op mod 20.000 personer – på dette lovforslag alene 7.612 personer. Hvordan i himlens navn kan det lade sig gøre for nogen folketingsmedlemmer at gennemgå så mange personer? Det kan heller ikke hr. Ebbe Kalnæs gøre.

Derfor har vi et fantastisk problem, en fantastisk udfordring, som jeg desværre kan se, at hr. Ebbe Kalnæs, hr. Frank Aaen og fru Dorte Bennedsen ikke vil være med til at løse. Man kører

derudad, og der er ikke noget håb forude. Det kører i én eneste retning, og det er det forsatte multietniske samfund. Jeg undrer mig over, at man ikke vil indse det. Jeg tror, man bliver nødt til at indse det, og jeg håber på, at der efter næste folketingsvalg kommer et andet flertal, som f.eks. kan følge op på noget af det, den konservative ordfører – som jeg kan mærke er begyndt at indse nogle af de ting – sagde lidt tidligere i debatten, og som jeg da også håber, at Venstre vil indse.

Jeg troede egentlig, at Venstre ville være med til at stramme betingelserne for at opnå dansk indfødsret i stedet for som nu at være omfattet af det forlig, der er miseren – det forlig, der betyder, at vi om føje tid kommer til at give dansk indfødsret til disse 7.612 personer, medmindre der er nogle, der råber vagt i gevær. Det ville jeg håbe der var andre end Dansk Folkeparti og De Konservative, der gjorde.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg må lige gøre Dansk Folkepartis ordfører opmærksom på, at hverken himmelske eller underjordiske magter må påkaldes fra Folketingets talerstol. Det er der problemer med indimellem, men jeg er altså nødt til at sige, at man hverken må sige »for helvede« eller »for himlens skyld« eller sådan noget. Fru Pia Kjærsgaard tror åbenbart, at det er pænere at påkalde himlen end helvede, men det er det altså ikke.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Til hr. Peter Skaarup: Selvfølgelig kan de, der nu sidder i udvalget, ikke gennemgå hver enkelt i detaljer. Men vi lever altså også i et retssamfund. Vi lever i et samfund, hvor vi må gå helt ud fra, at de instanser, vi har, de kriterier, vi har, og de regler, vi lægger for, at man skal have udstået sin straf, og at man efterfølgende osv., er gode nok. Og desuden er der en lang, lang række af de mennesker, der ikke har fået nogen straf.

Men det er klart, at hvis alle folketingsmedlemmer skulle efterse en hvilken som helst sag, en hvilken som helst personsag i dette samfund, når vi behandler noget, ville jeg nok være lidt bekymret for retssikkerheden, for så blev det et spørgsmål om at løbe alt igennem, det kan vi jo ikke. Om det er 20.000, om det er 5.000 eller 1.000, vi taler om, afhænger vel af de kriterier, vi lægger, og er ikke et spørgsmål om at bryde grundloven. Men jeg kunne næsten høre, at hr. Peter Skaarup mener, at trosfriheden i grundlo-